

HVA HOLDER DE VOKSNE PÅ MED MENS VI ER PÅ SKOLEN, EGENTLIG?

A GREAT BIG PLAN FOR OUT-WICKLING OF MY NÆRMILJØ

En veileder for å utvikle
et godt nærmiljø, ungdom
og voksne – sammen!

HELT PÅ ORDENTLIG

Tenk å være med å forme stedet der du bor. Helt på ordentlig.

Altfor ofte er det voksne på kontor, med briller og datamaskin, som tegner uterommene. Uten å spørre de som faktisk skal bruke dem. Tenker voksne og unge likt?

I UNGROM *jobber* vi sammen, voksne og unge, for å være med og bestemme over uteplassene. Å lage bysentrum. Uterom. Lekeplasser. Der vi henger.

SAMMEN – OM DET UTE

Med denne veilederen vil vi inspirere dere til å samarbeide! Det vil kjennes både meningsfylt og spennende. De unge er ekspertene på de uterommene som de bruker til daglig, og de kan bidra med skikkelig gode råd til flere av de viktigste spørsmålene, som:

Hvor er det fint å være?
Hvorfor er det fint å være der?
Hva gjør det til en god plass?

Og de unge vil lære seg et språk for å kunne snakke om dette, som:

Planprosesser – hva er det?
Involvering – hvordan?
Kvaliteter som beriker – det fysiske, estetiske, sosiale, kulturelle og kommersielle.

HVA VIL VI FÅ TIL?

- å engasjere ungdom til å delta
- å få reelle, tydelige, avklarende svar fra unge
- å skape et ordforråd om kvaliteter

PICK THEIR BRAINS!

Vi trenger et overblikk over hvor ungdom er, og hva som skaper trivsel! Det skal unge og voksne avdekke sammen.

For å si det på arkitektsk: Prosjektet handler om hvilke kvaliteter som skaper trivsel for ungdom. Vi skal utvikle nærmiljøet og alle skal medvirke.

For å få til dette, må vi gi ungdom kunnskap og utruste dem med et ordforråd. Vi skal gi dem et nytt blikk. Dermed kan vi snakke sammen om de forskjellige kvalitetene.

Språk er redskap.

FEED THEIR BRAINS!

Dermed vil kommunen få:

- Noen gode knagger
- Noen gode råd
- En god veiledning for å kunne sette i gang!

MEN FØRST: HVA VAR SPØRSMÅLET?

Kommunen skal videreutvikle nærmiljøet.
Hvor?

Hva vil dere ha svar på?

Hva vil dere forankre i de unges hverdag?

HVOR MANGE OMRÅDER? HVOR MANGE SKOLER?

Svaret på disse spørsmålene vil være med på å sette størrelsen på ditt prosjekt. Hvor mange klasser og skoler vil du ta med?

HVORDAN INVOLVERER VI DE UNGE?

Vi må gjøre det *der de er*.

Og de unge på sin side vil syns det er spennende å få et innblikk inn i voksenverdenen: hva driver de voksne på med – egentlig – mens vi er på skolen?

De blir tatt med helt inn der avgjørelsene tas, og de blir sett og hørt. Dette er starten på en ny tankegang – det oppstår dialog.

JA, MEN HVORDAN?

Her følger vårt forslag til en konkret metode for involvering. Denne metoden er utviklet og prøvd ut av unge i samarbeid med kulturarkitekt Katrine Svangtun.

METODENS ABC...W!

Metoden kan brukes til alle typer involvering av unge. Og det aller viktigste er å skape den gode følelsen av delaktighet.

BRUK HELE UNGDOMSGRUPPA

Hele ungdomsgruppa – 8.-10. trinn – er med. I hver fase arbeider en tredjedel av ungdommene; a-klassene, så b-klassene i og så c-klassene i 8.-10.

OPPGAVER I SPIRALFORM

Vi lager oppgaver som utvikler seg fra steg til steg, gjerne i en spiralform*. Den første oppgaven leder til den neste, som bygger på forrige steg og spiller inn til siste oppgave, som igjen baserer seg på de forrige og utvikles videre. Mer og mer kunnskap samles opp og videreutvikles.*

I det følgende viser vi hvordan vi brukte metoden i Randaberg kommune.

BRUK SKOLEN – I SKOLETIDA!

Unge går på skolen. Bruk den! Henvend dere direkte til ledelsen på den enkelte skolen. Sørg for at ledelsen på skolen skjønner prosjektet og har lyst til å delta i det. Prosjektlederen bør gjerne ta et møte med dem.

Engasjer skolen! Dette er nyttig læring for elevene. Det er viktig å prioritere ungdommens stemme i planprosessene. Det er mye vanskeligere å engasjere elever på fritida eller i helgene; da er dagene ofte fylt opp med planlagte aktiviteter.

*(slik vi kjenner det fra hermeneutisk tenkning).

MITT NÆROMRÅDE

Hver skole har sitt lokale nedslagsfelt – og elevene skal i denne metoden avdekke kvaliteter i sitt nærområde.

FÅ FLEST MULIG MED! ABC!

Jo flere som er med, jo flere vil føle eierskap og spenning knytta til det. Husk å få med både A-, B- og C-klassene på både 8., 9. og 10. trinn!

FØR VI SETTER I GANG: ETABLER RESSURSGRUPPA!

Vår erfaring er at det er smart å ha ei god ressursgruppe etablert før du setter i gang. Dette begynner med at prosjektlederen tar kontakt med rektor/inspektører og informerer om prosjektet. Få dem med på laget, ta gjerne møter. Få med noen elevrepresentanter fra hver skole. To er et fint tall. De kan velges ut av elevrådet eller direkte av kontaktlærere eller ledelsen ved skolen. Det bestemmer skolen.

Elevene, sammen med voksne fra kommunen, vil drive prosjektet framover og eie det.

ERFARING FRA RANDABERG:

I Randaberg kommune ble UNGROM gjennomført med gode erfaringer. Tre skoler ble involvert, med hvert sitt nærområde de skulle jobbe med. Vi etablerte ei ressursgruppe bestående av to elever fra hver skole, totalt seks.

METODEN HAR FIRE FASER: A-B-C...W!

Vi har kalt det for "ABC...W-metoden". Målet er å gjennomføre prosjektet i fire faser, med en tredel av alle ungdommene deltagere fra klassene samlet.

Hver fase inneholder tre steg:

HUSK Å PRIME RESSURSGRUPPA

Sørg for at ressursgruppa skjønner hele metoden før dere setter i gang. Dette går dere gjennom på et ressursgruppemøte – hvor det blir servert pizza og oppskåret frukt!

Resultat:

ABC...W-metoden resulterer i et temperaturkart, nytt ordforråd, samt kunnskap om nærområdet. Etter siste del, W, har kommunen konkrete forslag til kommuneplan, kommunedelplaner, områdeplaner etc.

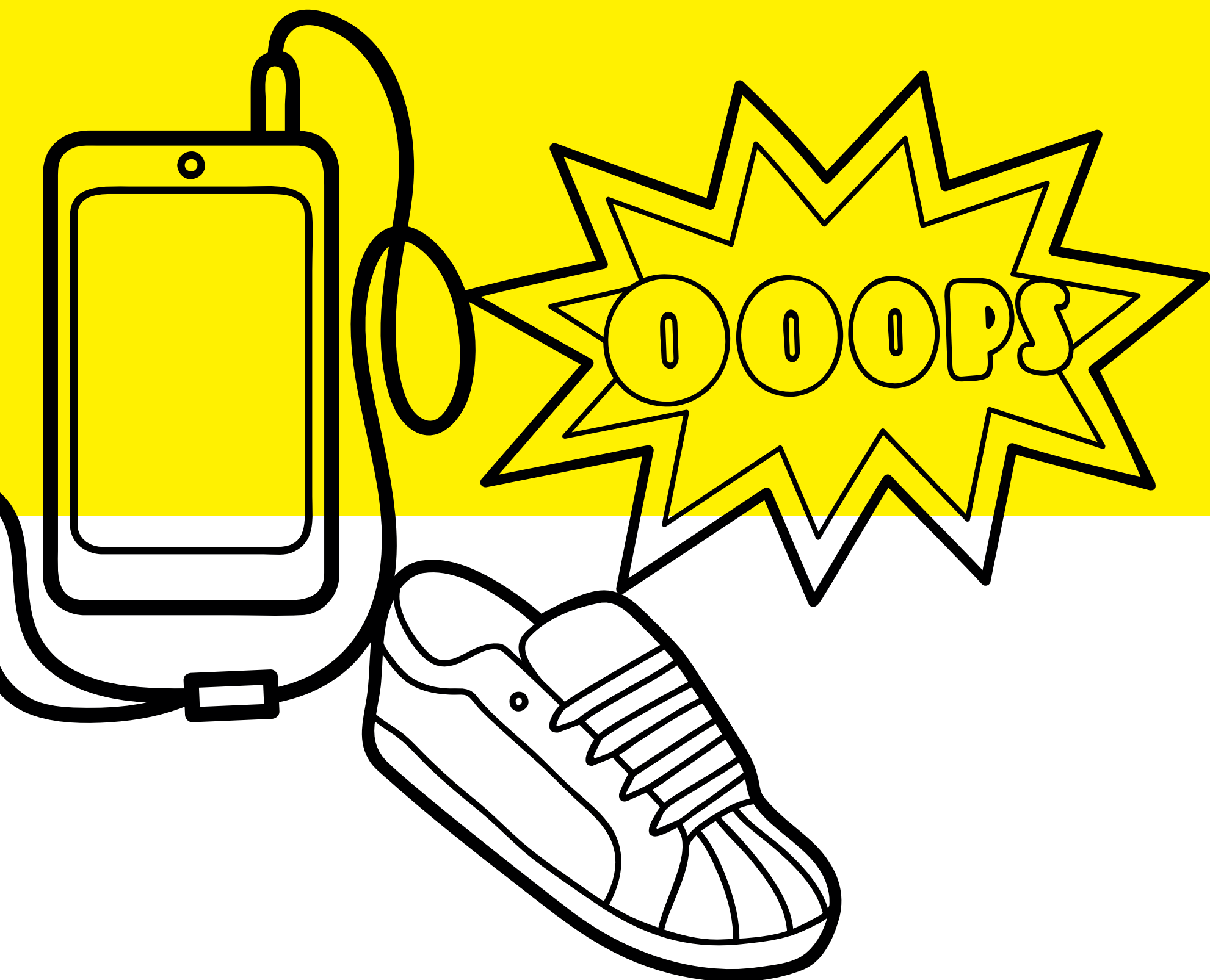
”

Å DELTA I UNGROM HAR BETYDD
MYE FOR MEG. JEG HAR FÅTT
VÆRE KREATIV PÅ MIN MÅTE.

SLIK ER ABC...W-METODEN

Ressursgruppa skal først gjennomføre tre samlinger, ABC, på hver skole. Som naturlig følge går prosjektet til slutt inn i W-en – som står for WORKSHOP. I denne Workshopen skal kunnskapen settes ut i praksis: Et helt konkret prosjekt i kommunen skal utvikles – unge og voksne fagfolk, sammen.

A – ”LOOK AT THE SIZE OF THAT THING!”

FØRSTE SAMLING. ALLE A-KLASSENE ER SAMLET.

FORARBEID

ABC...W-representantene formulerer spørsmål og tar med spørre-skjema til alle elever på A-trinnet.

Spørsmålene kan være:

- Tenk på nærområdet ditt. Området der du bor, i nærheten av skolen, der du er til daglig.
- Skriv ned fem steder du liker i nærområdet ditt. Gjerne de stedene du liker å være sammen med venner.
- Skriv ned fem steder der du ikke liker å være.

Alle må ha skrivesaker.

WORKSHOPEN: 1 SKOLETIME

Hver elev svarer på spørreskjemaet.

ETTERARBEID

ABC...W-representantene samler inn svar og tar med tilbake til ressursgruppa. Ut fra disse bygger prosjektlederen en statistikk. Målet er å finne de stedene som flest elever har pekt ut – både positive og negative. Totalt skal det bli 5 steder. La gjerne ressursgruppa få oppgaven med å velge de fem som skal brukes i oppgave B. Husk å få med både positive og negative steder.

ABC...W-representantene går nå ut og tar bilder av disse 5 stedene. Print ut bildene, ett bilde på hvert ark.

ERFARING FRA RANDABERG:

For å finne de 5 viktigste stedene, tok vi utgangspunkt i de 10 som peker seg mest ut i statistikken. Dernest fikk ressursgruppa stemme over disse 10 stedene slik at vi landet på 5. Et h ndgrikelig tall å ta med inn i neste fase. Gruppa innhentet også innspill fra kommunen over områder som de ønsket spesielt søkelys på.

”

DET VAR KJEKT Å BLI KJENT MED ANDRE
ELEVER PÅ WORKSHOPEN. FOLK SYNES DET
VAR KJEMPEKJEKT OG VILLE GJERNE VÆRE
MED IGJEN.

MARIUS REE

B – ”I HAVE A BAD FEELING ABOUT THIS”

ANDRE SAMLING. ALLE B-KLASSENE ER SAMLET.

FORARBEID

Alle stedene som er valgt ut i fase A, skrives altså ut på papir. Til workshopen i B, skal det være 5 ark til hver elev, med ett sted per ark.

Lag spørsmål til hvert bilde:

- Hvilke følelser har du for dette stedet?
- Hvorfor?

WORKSHOPEN: 1 SKOLETIME

Prosjektlederen, sammen med ABC...W-representantene, deler ut bildene med spørsmålene til alle elevene i B-klassene.

Hver elev skal nå uttale seg om disse stedene. Her er det viktig å samle flest mulig ord!

Elevene skriver svarene på arkene/bildene de har fått.

ETTERARBEID

Ut fra elevenes beskrivelser, trekker dere ut nøkkelord. Dette vil være ord som:

"ofte noe som skjer her"
"plass for alle"
"masse folk møtes her"
"fargerikt"
"hengeplass"
"dårlig belysning"
"kjedelig for ungdom"
"idyllisk"
"stille"
etc.

Disse følelsene og beskrivelsene setter dere nå opp i en tabell og printer ut slik at hvert ord blir en tydelig sjablong. Bruk gjerne lys tekst og mørk bakgrunn, slik:

KOSELIG

MØRKT

OFTE NOE SOM SKJER HER

UTTALELSER SAMLES I KONVOLUTTER

Neste samling blir gruppearbeid. Finn ut hvor mange grupper det blir – du vil trenge én konvolutt per gruppe.

Print ut arkene med sjablonger og klipp dem opp, én lapp per uttalelse.

Legg uttalelsene i konvolutter. I hver enkelt konvolutt skal det ligge de samme og like mange uttalelser – slik at gruppene har det samme materialet å arbeide med.

Du trenger altså X antall konvolutter, med samme innhold i hver. Typisk vil det være 30-40 lapper i hver konvolutt.

ERFARING FRA RANDABERG:

I Randaberg besøkte prosjektlederen hver skole. Vår erfaring er at prosjektlederen har engasjement og eierskap til prosjektet. Dette vil forbedre og forenkle prosjektet vesentlig. For dette handler ikke bare om å dele ut noen ark og samle inn noen svar. Det handler å skape engasjementet og begeistringen – og være tilstede for å kunne svare på spørsmål. Vi opplevde dette var en bedre løsning enn å delegere B-delen til lærere som ikke er "inne i" prosjektet.

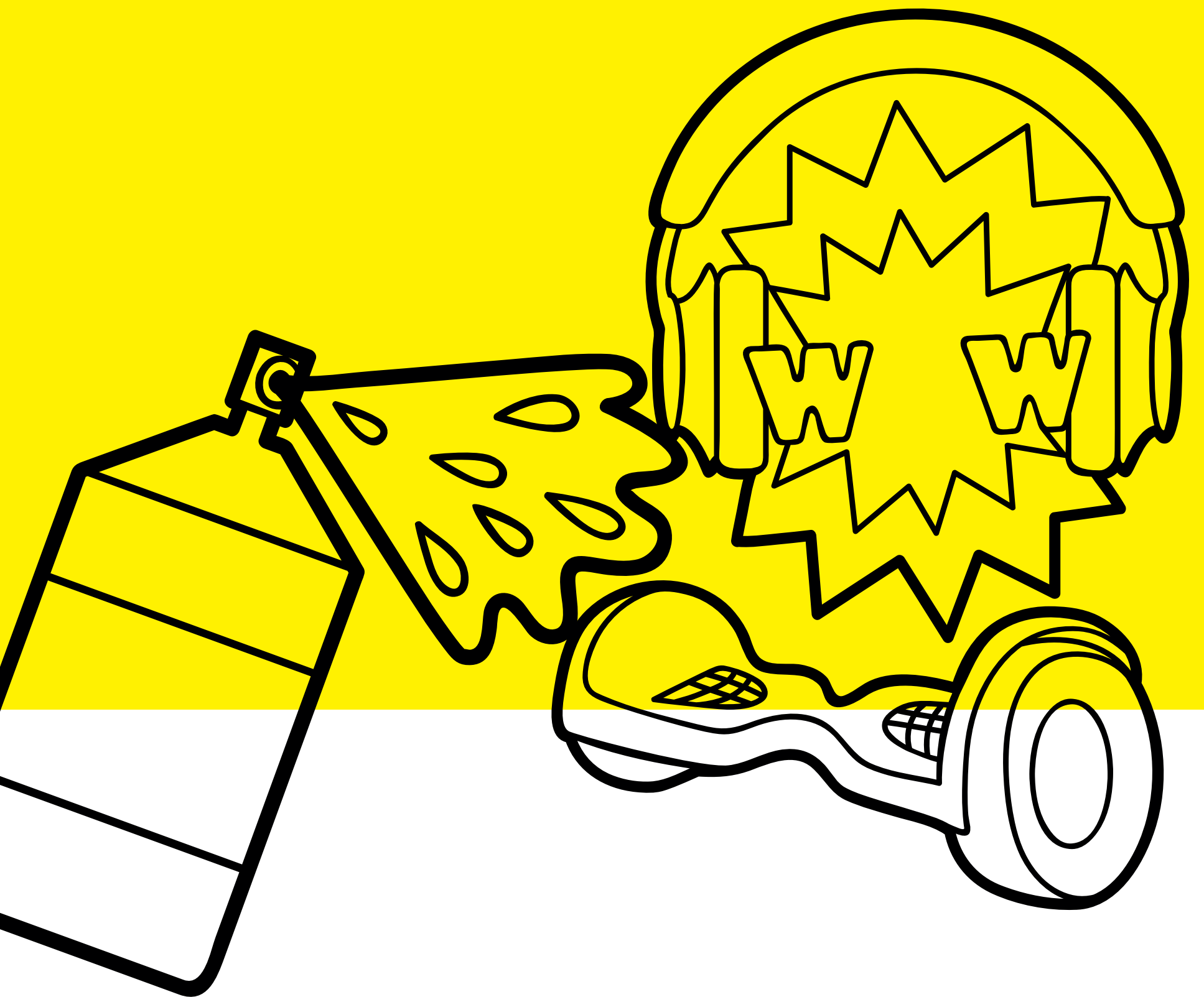
IKKE ET HENGESTED, MEN KAN BLI DET

FIN NATU

”

JEG FÅR SI IDEÉR SOM
UNGE HAR OG FØLER
AT POLITIKERNE TAR
OSS PÅ ALVOR.

HER SKJER DET INGENTING

C – ”STRETCH OUT WITH YOUR FEELINGS”

TREDJE SAMLING. ALLE C-KLASSENE ER SAMLET.

FORARBEID

Elevene skal nå jobbe med sitt eget nærmiljø. Skaff til veie mange store kart over nærområdet til den enkelte skolen. Og da mener vi stort. Minst en meter bredt. Legg det ut på et bord, eller heng det opp på en vegg.

WORKSHOPEN

Del C-klassene opp i grupper på 5-7 personer.

Hver gruppe får utdelt hvert sitt kart og hver sin konvolutt (som er klargjort under etterarbeidet til B-delen).

I fellesskap trekker hver gruppe ut én og én uttalelse fra konvolutten.

Grappa diskuterer hver uttalelse: hvor skal den plasseres på kartet?

NB! Det er viktig at én og én lapp trekkes ut – ikke presenter alle uttalelsene på én gang. Det blir forvirrende og kaotisk. Strukturer denne økta godt.

RESULTATET: SKIKKELIG GOD FORBEREDELSE!

ABC...W-metoden gir flere resultater:

Som planlegger sitter du nå igjen med et kart med en hel del hotspots og coldspots å jobbe med! Dette gir tydelige innspill til hvordan ungdom ser på sitt nærmiljø. Basert på dette, utarbeider prosjektlederen et temperaturkart – slik du ser på side 6!

Som ungdom har du nå fått et litt nytt språk og en ny forståelse for stegene i en utviklingsprosess.

Alt dette arbeidet kan nå lede fram til konkrete prosjekter. Alle deltagerne har et grunnlag for å kunne uttale seg – og en ny forforståelse for sitt eget nærmiljø.

ERFARING FRA RANDABERG:

Kunnskapen som kom fram om kvaliteter kunne brukes i utviklingen av mange forskjellige prosjekter – både ute og inne. For Randabergs del ble den brukt til en workshop om et konkret uterom, midt i sentrum. Både ungdom og voksne hadde nå en felles forforståelse og et godt grunnlag til arbeidet i workshopen.

Det ABC-delen kartlegger, gir også viktige kunnskaper f.eks. for en arealplanlegger. Og når kommunale planer skal vedtas, kan dette legges ved. Kort og godt: Det er verdifullt...for kommunen å få vite hva ungdom tenker om sin kommune.

W – ”NEVER TELL ME THE ODDS”

**DETTE ER SISTE FASEN I ABC...W-METODEN.
NÅ SKAL VI JOBBE MED ET KONKRET PROSJEKT.**

Alle de unge er nå tunet inn på tenkning om sted og kvaliteter og vil være skikket til å delta på en slik workshop. Samtidig har de voksne fått noen nye perspektiver. Sammen kan de nå jobbe med et konkret prosjekt. Vi samler både fagfolk og unge deltakere fra alle skolene i ett felles rom, eller i tilstøtende rom. Vi gjør klart til stasjoner med aktiviteter som alle går direkte på å utvikle det gjeldende området. Vi deler deltagerne inn i lag og har like mange stasjoner som lag. Lagene bør ikke være for store, alle skal kunne bidra. 5-8 på hvert lag er ypperlig.

MÅLET MED WORKSHOPEN

Målet med workshopen er å få fram alt det som en må ta hensyn til i utviklingen av et område. Ungdommene deltar og gir sine innspill. Det vi får fra de unge, kan dermed bli til noe ordentlig og skikkelig.

FORARBEID

Inviter deltakere. De som får være med fra den enkelte skolen kan velges ut ved hjelp av trekning eller utvelgelse. Se erfaring fra Randaberg, til høyre.

Inviter inn fagfolk. Prosjektlederen kartlegger hvilke fagfelt vi skal jobbe med. For hvert fagfelt, inviteres gode fagpersoner inn. Få med de beste lokale på hvert sitt fagfelt – dermed er sjansen høy for at de unge kan treffe dem igjen på gata senere!

Gjør klart stasjoner. Alt etter hva dere skal jobbe med, gjøres de enkelte stasjonene klare. Se erfaring fra Randaberg, til høyre.

ETTERARBEID

Ut ifra kunnskapen ungdommene tilegner seg tidligere og i denne workshopen, kommer de med forslag til innhold, form, farger, lys og planter. Dette blir til slutt satt sammen til et hele. Hvert lag presenterer til slutt sitt forslag.

DEN WIRKELIGE WORKSHOPEN

I starten gir fagfolkene korte introduksjoner om det å forme rom/områder innen hvert sitt fagfelt. Dette kan være innen:

- landskapsarkitektur
- arkitektur
- møbeldesign
- lysdesign
- grafisk design

Spørsmål som kan stilles vil være:

- Landskap – hva skal vi ta hensyn til klimatisk? Sitte under noe? Bygge små rom i det store?
- Beplantning – handler det om lukt, farge, skal det være spiselig, vokse fort, noe å kunne gjemme seg i?
- Møblement – hva er gode møbler for ungdom? En benk? Sittsteder?
- Lys – hva er god belysning?
- Grafisk design – hvordan skal det hele se ut? Hvilken profil skal det ha? Mood boards?

Hvert av disse fagområdene skal også være hver sin stasjon. Sørg for at gruppene får jobbe med alle fagfeltene. Få de unge til å engasjere seg og ikke "falle ut". Vi må senke guarden, slik at alle tør å ta rommet.

I sandkassen er det lett å modellere. Å forme landskapet. Med sand er det lett å se hvordan ting endrer seg. Sand og spader gir en rask tilgang til modelleringen. Og hvis man ikke liker noe, er det raskt å endre! Her trenger du ikke være "flink til å tegne", og det går mye raskere enn å klippe ut. Du kan lett begynne på nytt! Denne low-tech-tilnærmingen gir lav terskel, det blir stimulerende og litt meditativt.

Tips: Unngå for all del konkurranse mellom prosjektene – det skal ikke være et endelig "beste prosjekt". Da kan det bli slik at man ikke velger prosjekt, men velger personer.

ERFARING FRA RANDABERG:

I Randaberg kommune ble 9. trinn utvalgt til å få delta på Wirkelig Workshop. Elevene i ressursgruppa anså 9. trinn som passende – ikke for unge, men heller ikke på vei "bort" og over i videregående trinn. De var midt i målgruppa. Ca 30 deltakere var med på workshopen. Vi delte dem inn i 4 lag og kalte dem etter farger.

Våre fire stasjoner var: Klipp og lim – plantevekster. Møbelsnekker – som tegnet ut ideene de hadde mens de snakket. Grafisk design – tok med seg mood boards og snakket om det visuelle/grafiske. Lysdesigner – som hadde med overhead med lys og sjablonger.

I tillegg hadde vi en femte stasjon, sandkassen, og til denne kunne alle gå. Under workshopen er det viktige å stadig utfordre, spørre hva ungdommene tiltrekkes av; det rare, det morsomme, det kreative, det nye, spør "hvorfor", og spør "hvorfor" igjen.

WORKSHOPEN PÅ RANDABERG – ET PSYKOLOGISK PERSPEKTIV

Våre erfaringer fra Workshopen

BEGEISTRING

Skap begeistring. Legg frem oppgaven som noe spennende, kult, nytt og en unik mulighet til å bidra.

TID/TIMING

Husk at antatt tid voksne er fullt konsentrerte er opp til 45 minutter. For de som ennå ikke er voksne bør det heller ikke gå lengre tid.

ORGANISERING/LEADING

Bruk ulike farger på ulike grupper. Sett dagens agenda – med hvor og når – kort oppsummert på et fargekort de kan bære rundt halsen (som et 'adgangskort'). Husk at ungdom kan ha vansker med å organisere seg på egen hånd, uten hjelp.

LOKALER

Finn gode lokaler som er lyse, innbydende og praktiske. Del opp i flere små avdelinger/rom. Det kan også være nyttig med skillevegger mellom gruppene, samt et større myldrerom/samlingsrom i midten for større samlinger og oppsummeringer. Ta hensyn til støynivå, da det kan virke inn på konsentrasjonsevne. God ventilering og temperatur er selvsagt også viktig.

INNTONING

Ton inn ungdommene. Gi dem oppgaver som appellerer til å bruke flest mulig sanser, tilrettelagt for aldersgruppen. Visuelle hjelpemidler ble benyttet, klistremerker, fargerike bilder, arbeidsplakater, lys og sandkasse for å utforme ideer etc.

KOMMUNIKASJON

Enhver nyskapende oppgave krever at vi må kunne kommunisere godt. Vi valgte å lage oppgavene sammen med ungdommen for å finne felles begreper. Gjennom innblikk i deres begrepsverden (som stadig er skiftende) var vi bedre i stand til å dele og utveksle ideer og bygge videre på hverandres innspill. Det gjorde det også enklere for oss voksne å dele av våre erfaringer og gi ungdommen ny kunnskap og erfaringer.

GRUPPERING/STASJONERING

Gruppene bør ikke være større enn 6-8 medlemmer. Det kan være en fordel å ta hensyn til gruppesammensetning for å unngå «klikker». Forsøk å sette sammen grupper med et par utadvendte og pratsomme/meddelsomme deltakere og pass på at de drar med seg de andre for utspill – uten å overkjøre deres innspill.

Vi hadde en voksen egnet fagperson som fasilitator. Det er viktig at fasilitatoren har en vennlig, men autoritetstrygg personlighet og er trygg i møte med ungdom. Fasilitator skapte rom for humor og latter, men «hanket dem inn» til oppgaven igjen.

Rullér gruppene fra stasjon til stasjon, slik de er vant med fra skolehverdagen. På denne måten ble motivasjonen opprettholdt og det var stadig noe nytt som holdt deres fokus.

VERDSETTING OG BELØNNING

I en verden hvor ungdom møter mange krav og vanligvis har liten egen innflytelse, er det viktig å vise at man verdsetter deres innsats for å skape en god atmosfære for deltakelse og engasjement. Hos oss fikk de anerkjennelse i form av publisering i lokale medier, og ressursgruppen som jobber med Ungrom vil få en anerkjennelse på slutten av prosjektet. De vil også kunne sette på sin CV at de har bidratt i kommunens Ungrom-prosjekt.

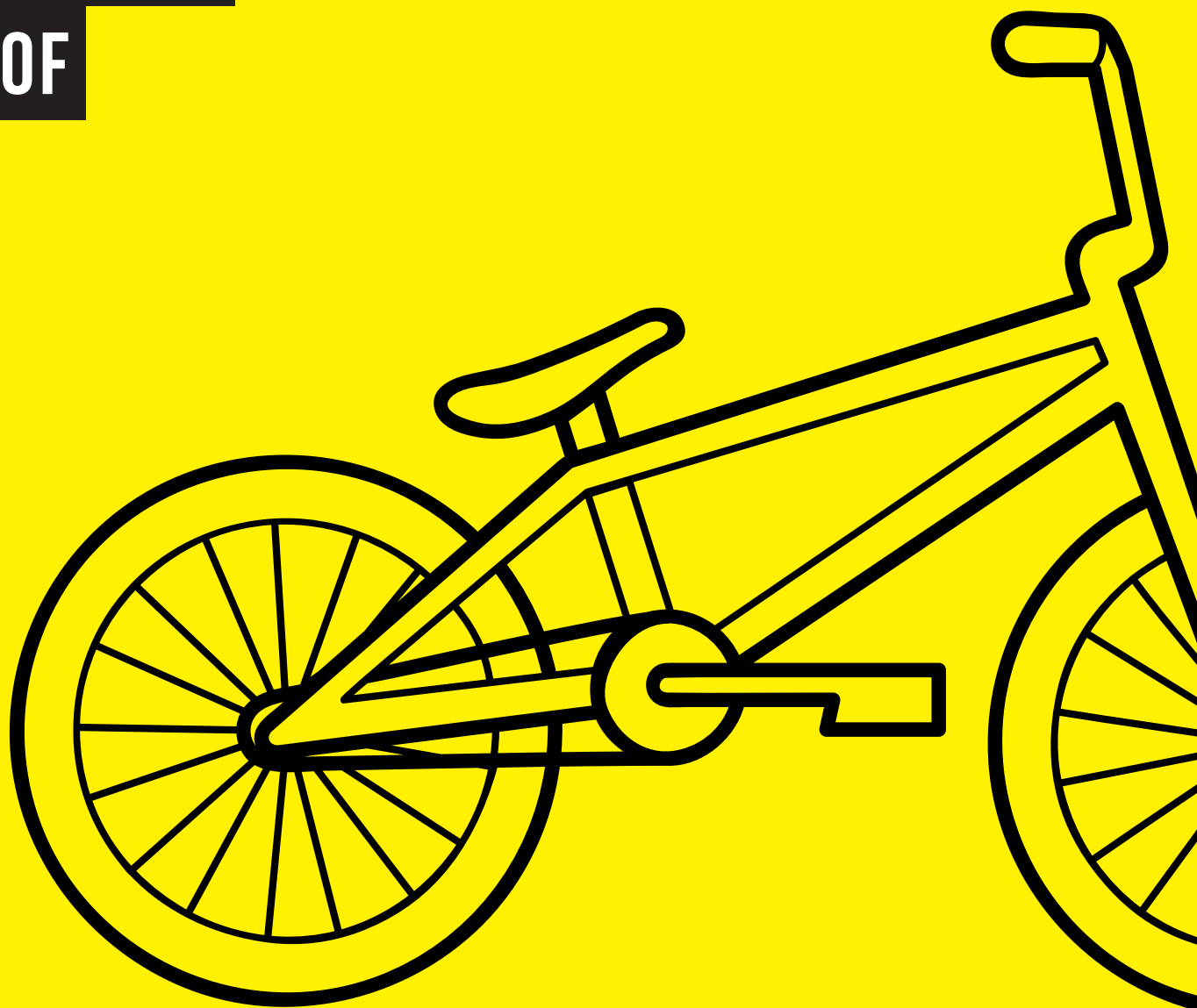
UNNGÅ?

Vi lærte gjennom workshopen at det er viktig å unngå at det blir en vurdering av deres kreative innspill. Når ungdommen selv skulle sette klistremerke på den plakaten de likte best i forhold til utforming av ung rommet, ble den preget av en popularitetskonkurranse dem imellom – mer enn at de anerkjente hver for seg hvilken idé de faktisk likte best. Mange er sårbare for vurdering og måling av det de bidrar med, og det er derfor gunstig å legge til rette for at alle ideer er av lik verdi og at «alt er lov å tenke».

A GREAT BIG PLAN FOR OUT-WICKLING OF MY NÆRMILJØ

Dermed sitter vi igjen med et endelig forslag. Det er bygget rundt de unges innsikt, lidenskap, savn og kunnskap – og fagpersonenes ekspertise.

Arbeidet er både grundig, lekent – og midt målgruppa. Vi nærmer oss virkeligheten!

A photograph of a group of people in a meeting. In the foreground, a woman with long brown hair is speaking and looking to her right. She is wearing a dark blazer over a patterned blouse. In the background, a woman with glasses and a dark top is looking towards the camera, and a man in a plaid shirt is looking down. The setting appears to be an indoor meeting space with a window and curtains in the background.

”

**SPENNENDE OG EN TANKEVEKKER
FOR OSS SOM FAGFOLK. VI SER TING UTENFRA
OG OVENFRA, MEN UNGDOMMENE ER JO
EKSPERTENE PÅ DISSE OMRÅDENE...**

ABC...W-METODEN BRUKES VED UTVIKLING AV NÆR- OMRÅDENE – I SAMARBEID MED UNGE BRUKERE.

Hva vil dere egentlig ha svar på? Og hvordan skal vi involvere de unge?

ABC – gir et temperaturkart + ordforråd + kunnskap om nærmiljøet.

W – gir konkrete forslag til kommuneplan, kommunedelplaner, områdeplaner osv.

Etter å ha gjennomført dette, sitter vi igjen med et endelig forslag som er bygget rundt de unges innsikt, lidenskap, savn og kunnskap – og fagpersonenes ekspertise.

Arbeidet er både grundig, lekent – og midt i målgruppa. Vi nærmer oss virkeligheten!

Husk: Tenk hele tiden på ungdomsgruppa. Jo flere, jo bedre – forankring.

MED VIRK NING

HER ER HELE ABC...W-METODEN:

FASE A – ”LOOK AT THE SIZE OF THAT THING!” FØRSTE SAMLING. ALLE A-KLASSENE SAMLET.

FORARBEID

Samle alle A-klasse på skolen. ABC...W-representantene formulerer spørsmål og tar med som spørreskjema til alle elever på A-trinnet.

WORKSHOP

1 skoletime. Hver elev svarer på spørreskjema:

- Tenk på nabolaget ditt.
- Skriv ned 5 steder hvor du *liker å være*.
- Skriv ned 5 steder hvor du *ikke liker å være*.

ETTERARBEID

ABC...W-repr. samler inn svar og tar med tilbake til ressursgruppa. Prosjektlederen bygger statistikk.

Mål: Finne 5 steder med sammenfall. Få med både positive og negative!

ABC...W-repr. går nå ut og tar bilder av disse 5 stedene. Print ut bildene, ett bilde på hvert ark..

FASE B – ”I HAVE A BAD FEELING ABOUT THIS” ANDRE SAMLING. ALLE B-KLASSENE SAMLET.

FORARBEID

Alle stedene som er valgt ut i fase A, har vi bilder av på papir. Det står spørsmål til hvert bilde:

- Hvilke følelser har du for dette stedet?
- Hvorfor?

Del ut 5 ark per elev, ett sted per ark.

WORKSHOP

Prosjektleder, sammen med ABC...W-repr. deler ut bildene med spørsmålene.

Viktig å samle flest mulig ord!

ETTERARBEID

Ut fra elevenes beskrivelser, trekker dere ut nøkkelord. Sett nøkkelordene opp i tabell, og print ut slik at hvert ord blir en sjablong. Klipp opp.

Klargjør konvolutter til FASE C: én konvolutt per gruppe.

I konvolutten: én lapp per uttalelse. Like mange og samme ord i alle konvoluttene.

FASE C – ”STRETCH OUT WITH YOUR FEELINGS” TREDJE SAMLING. ALLE C-KLASSENE SAMLET.

GRUPPEARBEID

Skaff til veie mange store kart over nabolaget til den enkelte skolen. En meter bredt, minst. Heng på veggen, eller legg utover bord.

WORKSHOP

5-7 pers. i hver gruppe.

Hver gruppe:

- kart
- konvolutt

Hver gruppe trekker ut én og én uttalelse fra konvolutten. Diskuter og fest på kartet.

ETTERARBEID

Samle sammen kartene.

De inneholder nå verdifull informasjon om hotspots og coldspots å jobbe videre med.

Systematiser innspillene og lag et temperaturkart.

FASE W – ”NEVER TELL ME THE ODDS” FJERDE OG SISTE FASE. KONKRET PROSJEKT.

Mål. Få fram alt som trengs å ta hensyn til. Ungdom som nå har et litt nytt språk deltar. Voksne som nå har et litt nytt perspektiv deltar.

FORARBEID

Deltagere fra de enkelte skolene velges eller trekkes ut. Inviter fagfolk. Gjør klar stasjoner. Like mange stasjoner som lag.

WIRKELIG WORKSHOP

Deltagerne deles inn i lag på 5-8 personer. Like mange stasjoner som lag.

Introduksjoner fra fagfolk.

Send gruppene rundt på stasjonene. Husk at alle skal delta. Det skal ikke være konkurranse.

ETTERARBEID

Etter besøk på alle stasjoner, presenterer hvert lag sitt forslag.

Prosjektleder systematiserer innspillene til et konkret forslag, en rapport, noen retningslinjer, prinsipper, strategi.

Resultat. Vi sitter igjen med et endelig forslag, bygget rundt de unges innsikt, lidenskap, savn og kunnskap – med hjelp av fagpersonenes ekspertise.

Er du interessert i å vite mer om denne metoden?

KONTAKT

Randaberg kommune

T / 51 41 41 00

E / post@randaberg.kommune.no

Merkes "UNGRØM"

Svangtun kulturarkitekter

T / 930 57 768

E / katrine@svangtun.no

**UNG
RØM**

Randaberg
kommune

SVANGTUN

KULTURARKITEKTER

